

KODEKS DOBRYCH PRAKTYK PROMOTORSKICH FEDERACJI NAUKOWEJ UNIWERSYTET VIZJA

Używane w dokumencie pojęcie „Doktorant” i „Promotor” dotyczy odpowiednio „Doktorantek” i „Promoterek” albo „Opiekunów naukowych i „Opiekunek naukowych”.

1. W kontaktach z Doktorantkami Promotorzy powinni przestrzegać etosu pracy akademickiej, wyrażonego m.in. w misji Federacji Naukowej Uniwersytet VIZJA (dalej: Federacja), zwłaszcza w kontekście tworzenia wspólnoty naukowej, traktując Doktorantów jako „młodych naukowców”.
2. Promotorzy powinni znać kodeks postępowania etycznego obowiązujący w Federacji, oraz przepisy prawa ogólnie przyjęte, jak i te przyjęte na Federacji, a dotyczące zasad, warunków i kryteriów kształcenia w ramach Szkoły Doktorskiej Federacji.
3. Współpraca Promotora z Doktorantem powinna opierać się na wzajemnym zaufaniu i szacunku.
4. Promotorzy dążą do utrzymywania regularnych kontaktów naukowych z Doktorantkami poza tym przewidzianymi programem kształcenia. Kontakty te powinny, w miarę możliwości, przybierać formę bezpośrednich konsultacji (stacjonarnych lub zdalnych), przynajmniej kilkakrotnych w semestrze, i nie ograniczać się do korespondencji mailowej.
5. Komunikacja między Promotorem i Doktorantem powinna być przyjazna, ale równocześnie powinna być zachowana granica wyraźnie rozdzielająca pozycję samodzielnego pracownika naukowego i młodego adepta nauki.
6. Promotorzy powinni wspierać Doktorantów w rozwoju naukowym i realizacji planów naukowych.
7. Promotor ma prawo stawiać Doktorantowi wysokie wymagania, stymulując w ten sposób jego rozwój naukowy. Ale równocześnie powinien zapewnić Doktorantowi możliwość częstych konsultacji, dostęp do aparatury i narzędzi badawczych, w tym oprogramowania niezbędnego do badań, możliwość wyjazdów naukowych na konferencje i staże.
8. Promotorzy dbając o jakość rozprawy doktorskiej mają prawo do jej konstruktywnej krytyki oraz wyrażania opinii na temat sposobu realizowania Indywidualnego Planu Badawczego, wywiązywania się z innych obowiązków doktoranckich itp.
9. W trakcie realizacji pracy doktorskiej, po dyskusji i w uzgodnieniu z Promotorem Doktorant ma prawo i obowiązek wnoszenia własnych koncepcji rozwiązań, może korygować wstępne tezy rozprawy i jej zakres.

10. Doktorant terminuje u swego Promotora, współuczestnicząc w jego działalności naukowej i dydaktycznej. Udział Promotora i Doktoranta we wspólnym dorobku powinien być jednoznacznie deklarowany. To kwestia przyzwoitości Doktoranta i honoru Promotora.
11. Doktorant powinien mieć nakreśloną realną perspektywę ukończenia rozprawy doktorskiej w wyznaczonym terminie.
12. Promotor kształtuje i kontroluje kompetencje dydaktyczne Doktoranta, wywierając wpływ na dobór prowadzonych zajęć, przekazywanych treści oraz sposób oceniania wiedzy i umiejętności studentów.
13. Zobowiązania Promotorów obejmują nie tylko opiekę merytoryczną, ale dotyczą także regulaminowych wymogów formalnych, rzutujących na realizację kształcenia Doktorantów.
14. Promotorzy powinni zachęcać Doktorantów do aktywnego udziału w życiu akademickim, m.in. poprzez podejmowanie wspólnych przedsięwzięć naukowych, wskazywanie możliwości współpracy naukowej z ośrodkami krajowymi i zagranicznymi, pomoc przy wyborze konferencji, składaniu projektów grantowych, artykułów do druku itp.
15. Promotor powinien aktywnie uczestniczyć w ustalaniu indywidualnego ramowego programu studiów Doktoranta, w szczególności w wyborze kursów wspomagających realizację planowanych badań i uzupełniających luki w wiedzy Doktoranta
16. Promotor, mimo swojego doświadczenia, umiejętności i dobrej woli w opiece nad Doktorantem może spotkać się z sytuacjami prowadzącymi do niepożądanych rezultatów. W takich sytuacjach, jeśli nie doszło do poważnego zaniedbania obowiązków przez Doktoranta, powinien służyć radą w poszukiwaniu środków zaradczych, a pozytywne zachowanie i działania doktoranta powinny być zauważone i wspierane.
17. Promotor powinien wspólnie z Doktorantem przeprowadzić analizę przyczyn zaistniałej sytuacji niepożądaney, wyciągnąć wnioski i podjąć działania zapobiegawcze. Powinien pamiętać, że jest nie tylko przewodnikiem Doktoranta w obszarze nauki, ale też wychowawcą, który przykładem własnych działań przekazuje Doktorantowi wzorzec sylwetki pracownika naukowego.
18. W trudnych sytuacjach życiowych lub zdrowotnych Doktorant może liczyć na życzliwość i zrozumienie Promotora.
19. Promotor nie powinien angażować Doktoranta w swoją prywatną działalność zawodową, szczególnie w prywatną działalność gospodarczą, jeśli taką prowadzi, aby nie tworzyć niepożądaney podległości służbowej i finansowej.
20. W przypadku, gdy Doktorant w określonym trybie wystąpi z dowolnych przyczyn z wnioskiem o zmianę Promotora, Promotor powinien taki wniosek zaakceptować.

Powyższy zbiór zasad i zaleceń nie jest zbiorem zamkniętym. Prymat, w oczywisty sposób mają ogólne zasady etyczne, które powinny rozstrzygać w przypadkach wątpliwości.

*Dyrektor i Samorząd Doktorantów
Szkoły Doktorskiej Federacji Naukowej Uniwersytet VIZJA*